

A magyarhoni Földtani Társulat az 1898. évi október hó 6-án tartott rendkívüli választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Európa szívében, HORACE de SAUSSURE, S. A. de LUC, BERNHARD STUDER, A. ESCHER von der LINTH és OSWALD HEER, azon férfiak hazájában, melyben a társulatunk által ápolt tudomány oly hatalmas lendületet nyert;

azon a földön, hol ezren meg ezren a természet szépségét és nagyságát bámulva a titkos alkotó erőnek meghódnak;

azon a földön, mely a szellemi szabadságnak is hazája és hol az emberi jogért való küzdelem sok mátyrja nyugvó helyet is talált;

azon a szép földön, hol az emberi ész és szív egyaránt vágyainak kielégítését találja;

azon a földön vértett el szeptember 10-én örült gyilkos keze alatt édes hazánk védő angyala, dicsőségesen uralkodó királyunk gondteljes életének örömsugara:

ERZSÉBET KIRÁLYNÉNK!

És ha igaz az, hogy a tudomány nem törődven a mindennapi élet eseményeivel, csendes műhelyében folytatja munkáját; a magyar tudós a rémhír hallatára letette a tollát, becsukta a könyvét és fájdalommal telt szívvel és könyező szemmel ama gyönyörű tó partja felé fordul, melyen a legidealisabb, a legjobb, a legnemesebb nő, kinek vállára valaha tették szent István koronáját egy örült, elvetemedett társadalmi felekezeti áldozata lett!

Hogy nehéz és véres küzdelem után újult erővel foghattunk a tudományok míveléséhez, hogy ma egyenlő részt

veszünk — önhittség nélkül mondhatjuk — az emberiség művelődésének ápolásában és terjesztésében, hogy most biztos talajon állunk, melyen hazánk anyagi és szellemi gyarapodásán dolgozhatunk :

mindazt nemcsak nemzetünk kitartó erejének köszönjük, hanem ama angyali léleknek is, ki ellenségeinket a királyi trón közeleből kiszorította, ki noha idegen föld sarja volt, nyelvünkkel, költészetünkkel, multunkkal és küzdelmeinkkel úgy megismerkedett, nemzetünk lelkébe és szívébe oly mélyen betekintett, mintha magyar anya szülöttje volna !

Felséges alakját öröm és béke lengették körül és a nagy fájdalom, melylyel a sors királyi szívét sujtotta, nem apasztotta irántunk való szeretetét. Ezért mindannyiunk, tudósok és nem tudósok mély szomorúsággal álljuk körül Nagyasszonyunk koporsóját és ama gyilkos döfést, mely a nemes szív lüktetését irtóztatós kegyetlenséggel megbénította, érzi minden magyar szív is !

ERZSÉBET KIRÁLYNÉNK halála fölötti mély szomorúságunknak és magasztos emléke iránti kegyeletünknek akként kívánunk külsőleg is kifejezést kölcsönözni, midőn elhatározzuk :

Először azt, hogy a mai rendkívüli választmányi ülés jegyzőkönyvének teljes szövege közöltessék a «Közlöny» legközelebbi számában ;

másodszor azt, hogy a «Közlöny» az év végéig gyászkeretben jelenjek meg és

harmadszor azt, hogy az Ő Felsége emlékére a székes fővárosunkban fölállítandó szoborhoz 100 forinttal járulunk.

Kelt Budapesten, 1898. évi október 6-án.

Dr. STAUB MÓRICZ,
első titkár.

BÖCKH JÁNOS,
elnök.